

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr. 4 Aug. 2000 Een uitgave van de **St. Garabandal Centrum Nederland**.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 Email: maryann@casema.net. Wwww.mediaport.org/~maryann/garabandal Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537643-82. Redactie en Pelgrimsvervoer: W. Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 Email; w.langeveld@worldonline.nl Rek. 3572.31.678 Rie van der Ven Fonds 3572.12.959 (voor minder draagkrachtige pelgrims)

VOORWOORD

Beste lezers.

In mijn vorige 'Nieuwsbrief' van April schreef ik onder meer: *"Dat als er punten zijn die negatief voor Garabandal uitvallen, wij dat niet verdoezelen mogen."*

Na mijn terugkomst uit Fatima op 16 Mei jl. vond ik tussen de post een brief van een waarheids lievende mijnheer uit België.

Deze mijnheer had via een vriend in Nederland onze 'Nieuwsbrief' van April toegezonden gekregen.

Deze mijnheer haakte hier meteen op in een schreef in zijn brief van 11 Mei met een toegevoegde verklaring van de bisschop van Santander van 11 Okt. 1996 onder meer: *".....het definitieve besluit van de Bisschop van Santander op 11-10-96 is duidelijk. Niets bovennatuurlijk na 35 jaar! Uit liefde voor de waarheid moet U nu:*

- 1. Dit document v.d. juridische bevoegde bisschop over Garabandal publiceren.*
- 2. Er consequent naar handelen: stoppen met Uw Garabandal Nieuwsbrief.*

Na het lezen van zijn brief was ik echt uit het lood geslagen. Ja als dat zo is, dan is Garabandal verleden tijd en komt het op de grote schroothoop aan valse Verschijningen in onze 2000 jaar oude kerk-geschiedenis.

En juist die grote liefde voor de waarheid hebben mij doen besluit die bisschoppelijke verklaring aan een kritisch onderzoek te doen onderwerpen. Want het is een verklaring welke vanuit het Spaans in het Engels was vertaald. En werd gepubliceerd in een Amerikaans Medjugorje-blad *Gospa Missions*, dat Medjugorje promoot in de V.S. en was overgenomen door *'The National Catholic Register'* En vervolgens in *'Soul'* magazine, welke door de Blue Army, een godsdienstige beweging welke de Boodschap van Fatima en het rozenkransgebed promoot in de VS, wordt uitgegeven.

Ik heb toen het volgende gedaan:

- a. De bisschoppelijke verklaring vanuit het Engels en het Spaans in het Nederlands laten vertalen.

INHOUD:

- ▶ Voorwoord.
- ▶ Een bisschoppelijke brief.
- ▶ Een verrassende reis naar Spanje. (Slot)
- ▶ Informatie.

b. Een brief geschreven aan de bisschop van Santander, Mgr. José Vilaplana y Blasco. En hem gevraagd, deze verklaring in het Spaans en het Engels naar mij toe te sturen.

c. Marianne onze secretaresse van de Stichting gevraagd of ze op Internet wilde kijken of deze verklaring ook door Garabandal-bewegingen in de wereld is gepubliceerd.

d. En vervolgens een brief geschreven naar Barry Hanratty, de hoofdredacteur van het zeer goede Garabandal magazine in New-York. En hem gevraagd waarom ze deze bisschoppelijke verklaring nooit in hun Magazine hadden gepubliceerd.

Het resultaat van mijn actie was zeer verhelderend.

Marianne vond op het Internet de gereviseerde verklaring van de bisschop op de site van de Garabandal beweging in Australië. Deze verklaring heb door een mevrouw in het Nederlands laten vertalen, welke in deze Nieuwsbrief wordt gepubliceerd.

Van Barry Hanratty kreeg ik heel snel antwoord met waardevolle documentatie. Aan de hand van deze gegevens kan ik nu weerleggen dat de vertaling op 2 belangrijk punt niet exact is.

Van de bisschop heb ik nooit antwoord gekregen op mijn brief van 21 Mei ll. ???

Beste lezers, U ziet wat een tijd het kost om een onjuiste vertaling te corrigeren.

De Heer die heeft gezegd dat hij de Waarheid is, inspireert en stimuleert ons om altijd in dienst te staan van de Waarheid.

De H. Dominicus de grote strijder voor de waarheid wiens feest wij vandaag vieren zal ons lichtend voorbeeld zijn.

Sassenheim, 8 Aug. 2000 Wim L.

EEN BISSCHOPPELIJKE BRIEF

De bisschoppelijke verklaring van Mgr. Vilaplana, bisschop van Santander Gepubliceerd in *Soul* magazine van Maart - April 1997

Vertaald door Mw M. H. uit Voorschoten.

Bisschop Vilaplana van Santander spreekt:

De zogenaamde Verschijningen in Garabandal

In antwoord op de aanhoudende verzoeken om informatie over de zogenaamde verschijningen van Maria in Garabandal, Spanje, liet de plaatselijke bisschop, Mgr. Jose Vilaplana van Santander op 11 oktober 1996 de volgende verklaring uitgaan over de 36-jaar-oude gebeurtenis.

"Sommige mensen zijn rechtstreeks naar het Bisdom van Santander (Spanje) gekomen met vragen over de zogeheten verschijningen van Garabandal en speciaal voor het antwoord over het standpunt van de Kerkelijke hiërarchie aangaande deze verschijningen.

"Ik moet het volgende mededelen:

"1. Alle bisschoppen van het bisdom vanaf 1961 tot en met 1970, waren het erover eens, dat er geen bovennatuurlijke geldigheid voor de verschijningen was.

"2. In de maand december van 1977 verklaarde Bisschop Dal Val van Santander, in vereniging met zijn voorgangers, dat in de zes jaar dat hij bisschop was van Santander er geen nieuwe ontwikkelingen waren.

"3. Dezelfde bisschop, Dal Val, liet enkele jaren voorbijgaan om de verwarring of het fanatisme tot rust te laten komen en vervolgens installeerde hij een commissie om de verschijningen diepgaander te onderzoeken. De conclusie van de commissie stemde overeen met de bevindingen van de voorgaande bisschoppen, dat er geen bovennatuurlijke geldigheid was voor dergelijke verschijningen.

"4. Ten tijde van de conclusie van de studie, in 1991, was ik geïnstalleerd bisschop in het bisdom. Dus tijdens mijn bezoek aan Rome, het *ad limina* bezoek, wat hetzelfde jaar plaatsvond, presenteerde ik de studie aan de Congregatie voor de Geloofsleer en ik vroeg om pastorale leiding betreffende deze zaak.

"5. Op 28 november 1992 stuurde de Congregatie mij een antwoord, wat aangaf, dat na het onderzoeken van de documentatie er geen noodzaak was voor directe tussenkomst (door het Vaticaan) om de jurisdictie van de gewone bisschop van Santander in dit geval, weg te nemen. Een dergelijk recht behoort tot de ordinarius. Voorgaande verklaringen van de Heilige Stoel stemmen overeen met deze bevinding. In dezelfde brief stelden zij voor, dat als ik het nodig vind om een verklaring te publiceren, dat ik herbevestig dat er geen bovennatuurlijke geldigheid was aangaande de zogenaamde verschijningen, en dit zal een unanieme opstelling geven met mijn voorgangers.

"6. Gegeven het feit, dat de verklaringen van mijn voorgangers die de zaak bestudeerden, helder zijn geweest en unaniem, vind ik het niet nodig om een

2.
nieuwe publieke verklaring te geven, die algemene bekendheid zou doen ontstaan over iets wat zo lang geleden gebeurde. Toch vind ik het nodig om dit bericht te doen uitgaan als een direct antwoord aan de mensen die om leiding vragen betreffende deze kwestie, wat nu definitief is:

"Ik ben het eens met en ik aanvaard de beslissing van mijn voorgangers en de leiding van de Heilige Stoel.

"7. Met betrekking tot de Eucharistische viering in Garabandal, bepaalde ik, de beslissing van mijn voorgangers volgend, dat Missen alleen gecelebreerd kunnen worden in de parochiekerk en dat er geen verwijzingen zullen zijn naar de zogenaamde verschijningen en dat bezoekende priesters die de Mis willen opdragen toestemming moeten hebben van de pastoor, die mijn volmacht heeft. Het is mijn wens dat deze informatie u behulpzaam is."

Mijn groeten in Christus,
+ Jose Vilaplana
Bisschop van Santander
11 oktober 1996

De brief van Bisschop Vilaplana is herdrukt van het nummer van Mary's People van december 1996, een supplement van het National Catholic Register.

Uit: Soul Magazine Maart-April 1997

EEN HERVERTALING OP DE BISSCHOPPELIJKE BRIEF

The Garabandal Movement
Australië

Internet: <http://www.garabandal.com>

Opheldering over Garabandal

In november 1996 verscheen een brief van Bisschop José Vilaplana Blasco van Santander, Spanje, met poststempel 11 oktober 1996, in een tijdschrift genaamd GOSPA MISSIONS. Dit heeft sindsdien wijd verspreid verwarring veroorzaakt, omdat de Engelse vertaling van het originele Spaans op essentiële punten onjuist is.

Deze brief is nu verschenen op Internet en in *The National Catholic Register* en werd herdrukt in *SOUL Magazine* in het nummer van maart-april 1997. Wij moeten daarom de zaak rechtzetten.

Ten eerste is de brief niet nieuw. Ramon Perez, de schrijver van *Garabandal - het Dorp Spreekt*, ontving het origineel van Bisschop Vilaplana in het Spaans, gedateerd 8 juni 1993. (Waar kregen zij derhalve de bovengenoemde datum van 11 oktober 1996? Was deze opzettelijk herzien?)

Ten tweede, wij hebben het originele Spaans en het is duidelijk voor degenen die de taal kennen, dat er belangrijke verschillen zijn in de vertaling. Wij noemen er slechts een als volgt:

GOSPA-vertaling: Alle bisschoppen van het bisdom, vanaf 1961 tot en met 1970, waren het erover eens, dat er geen bovennatuurlijke geldigheid voor de verschijningen was (laatste deel van de zin weggelaten).

CORRECTE vertaling: Alle bisschoppen van het bisdom, vanaf 1961 tot en met 1970, bevestigden dat het bovennatuurlijke karakter van de vermeende verschijningen niet zeker was voor deze opeenvolgende jaren.

Verder spreekt uit de gehele GOSPA-vertaling een scherpe toon, die niet karakteristiek is voor het Spaanse origineel. Degene, die deze vertaling dan ook gemaakt heeft staat kennelijk vijandig tegenover Garabandal. Trouwens, *SOUL Magazine* heeft in hun nummer van mei-juni 1997 de correctie aangebracht, overeenkomstig de juiste vertaling zoals hierboven weergegeven.

Wij halen nu volledig de laatste twee paragrafen aan van de brief van de bisschop, omdat zij belangrijk zijn voor onze opmerkingen. Wij zullen onze eigen vertaling gebruiken en deze twee paragrafen zijn in het origineel genummerd 6 en 7:

6. Gegeven het feit, dat de verklaringen van mijn voorgangers die de zaak bestudeerden, duidelijk zijn geweest en unaniem, vind ik het op dit moment niet opportuun om een nieuwe publieke verklaring te geven, die alleen maar algemene bekendheid zou geven aan gebeurtenissen, die zo lang geleden hebben plaatsgevonden. Toch geloof ik dat het een geschikt moment is om deze informatie opnieuw uit te geven als een direct antwoord aan die personen, die vragen om plaatsbepaling over deze kwestie die ik als afgedaan beschouw, terwijl ik de beslissingen van mijn voorgangers - die ik tot de mijne maak - en de richtlijnen van de Heilige Stoel aanvaard.

7. Met betrekking tot de viering van de Eucharistie in Garabandal, in navolging van de beschikkingen van mijn voorgangers, kan de Mis slechts gecelebreerd worden in de dorpskerk zonder verwijzing naar de zogeheten verschijningen en met de goedkeuring van de huidige pastoor, die namens mij handelt.

Commentaar:

Het verkeerde gebruik van het Spaanse werkwoord *constar* verandert absoluut de betekenis, die in de brief besloten ligt. Maar behalve dat is het niettemin waar, dat Bisschop Vilaplana de zaak als afgedaan beschouwt en geen plannen heeft om het onderzoek over deze gebeurtenissen, op bisschoppelijk niveau, voort te zetten. Wat zou de reactie zijn van de volgelingen van Garabandal? Dit zijn de feiten:

- Garabandal is nooit door de Kerk veroordeeld, zoals duidelijk wordt beweerd in de *nota* van Bisschop Eugenio Beitia Aldazabal, gedateerd 8 juli 1965 - "Wij hebben geen gronden gevonden voor een kerkelijke veroordeling" (En dit is met name

bevestigd door Bisschop del Val Gallo in de video, getiteld *Garabandal - de Ooggetuigen*).

- De boodschappen van Garabandal "bevatten niets in strijd met de traditionele leer van de Kerk over Geloof en Zeden" (Verklaring van Bisschop José Cirada Lachiondo, uitgegeven in juni 1970.)
- De geestelijke aanbevelingen, gedaan in Garabandal, waren onder "traditioneel prijzenswaardige vormen" (nota van Bisschop Beitia, 8 juli 1965).
- De uitdrukkingen *no constaha* en *non consta* geven aan dat de deur open staat voor toekomstige rectificatie. De verklaringen van de Bisschop van Santander zijn niet onherroepelijk. Wij zijn hiervan verzekerd door een geestelijke, die kerkelijk jurist is. Hoewel het beslist het privilège van Bisschop Vilaplana is om de zaak, voor wat hem betreft, als afgedaan te beschouwen, kan men zich afvragen hoe de zaak Garabandal als gesloten kan worden beschouwd, zolang de datum van het voorspelde wonder nog hangende is. En Conchita, de zieneres die de datum kent, heeft gezegd dat zij deze op de gestelde tijd openbaar zal maken.
- Bisschop Vilaplana heeft Jacinta bij twee gelegenheden hartelijk ontvangen en Conchita tenminste een keer. Bovendien heeft Mari Loli hem, na de verspreiding van zijn brief, gebeld. Hij vertelde haar dat deze niet voor publicatie bedoeld was. (Waarom was het dan op Internet?)

Jacinta, haar echtgenoot Jeff, en dochter Maria met bisschop Vilaplana van Santander, Augustus 1992. - buiten het kantoor van de bisschop.

Pater Francois Turner.z.g. een Amerikaanse theoloog van Franse afkomst ontmoette de vorige bisschop van Santander Mgr. Juan Antonio del Val minstens 10x. Nooit heeft deze bisschop gevraagd om te stoppen met het promoten van Garabandal, zich kunnen beroepen op canon 823 van het kerkelijk wetboek, welke de bisschop het recht geeft publicaties te verbieden aangaande Verschijningen en openbaringen.

Conchita één van de ziensters van Garabandal heeft een brief van Mgr. del Val, die haar toestemming geeft over de Boodschap te spreken. Ook voor T.V. documentaire over Garabandal van de BBC in de jaren '80 had zijn toestemming. (zie Nieuwsbrief Nr. 1 Nov.)

De einduitkomst is, dat de gebeurtenissen van Garabandal van zo een ontzagwekkende aard zijn, dat de zegel van authenticiteit slechts kan komen door een handeling van God, waarop wij met verlangen wachten, namelijk de Waarschuwing, het Wonder en het Teken, dat achtergelaten zal worden bij de Pijnbomen van Garabandal tot het einde der tijden. En laten we niet vergeten dat Pater Luis Andreu en Pater Pio al een vooruitblik van het Wonder hebben gekregen. Dus, Garabandal-mensen, vat moed en wees ervan verzekerd dat de status van de gebeurtenissen dezelfde is als deze altijd is geweest en waarschijnlijk zal blijven tot de grote gebeurtenissen zullen plaatsvinden. Dan zullen, zoals Onze Lieve Vrouw ons heeft verzekerd, "allen geloven". Gods zegen!

Vervolg Opheldering

In verband met aanhoudende pogingen om Garabandal in diskrediet te brengen (een overduidelijk geval van "zij protesteerden te veel") is hier onze reactie ten behoeve van onze leden.

De vertaling van de brief van Bisschop Vilaplana, gepubliceerd op Internet, is nog altijd beschadigd door het feit dat deze tekortschiet in het nauwkeurig vertalen van de sleutelwoorden, die de status van Garabandal aanduiden. Dit is een zeer belangrijk punt, omdat wanneer bisschoppen te maken hebben met privé-openbaring of mystieke verschijnselen, waarover zij een oordeel moeten geven, zij een specifieke terminologie gebruiken, die de categorie aangeeft, waarin zij de vermeende manifestaties plaatsen. Dit was het geval in de kwestie Pater Pio, toen de echtheid van zijn stigmata in twijfel werd getrokken en dit is ook het geval met Garabandal. Er zijn drie categorieën:

1. **Constat de supernaturalitate** - Het is zeker dat de gebeurtenissen van bovennatuurlijke oorsprong zijn.
2. **Non-constat de supernaturalitate** - Het is niet zeker dat de gebeurtenissen van bovennatuurlijke oorsprong zijn of de bovennatuurlijke oorsprong is niet vastgesteld. In deze categorie staan de gebeurtenissen in kwestie nog open voor eventuele erkenning als zijnde authentiek.
3. **Constat de non supernaturalitate** - Het is zeker dat de gebeurtenissen niet van bovennatuurlijke oorsprong zijn.

Het sleutelwoord hier is "constat"¹, wat de betekenis heeft van - er zeker van zijn, ervan overtuigd zijn, duidelijk zijn. Zolang een verschijning is ingedeeld in de tweede hierboven vermelde categorie, is het in de veilige zone. Garabandal bevindt zich in deze tweede categorie en wat interessant is, is dat juist de brief die gebruikt wordt om de gebeurtenissen in diskrediet te brengen, de status van de tweede categorie bevestigt. Het Spaanse werkwoord "constar" is

afgeleid van het Latijnse "constat" en heeft dezelfde betekenis. In de brief van Bisschop Vilaplana, gebruikt hij, wanneer verwezen wordt naar de vermeende verschijningen, de uitdrukking "non consta" (niet zeker), waarmee hij deze duidelijk indeelt in de tweede categorie.

Voorts beweren degenen die Garabandal kleineren, omdat de Bisschop del Val (de voorganger van Bisschop Vilaplana als diocesaan bisschop) zei, dat hij "In verbondenheid (gebruikt is het woord communion -vert.) met zijn voorgangers" was (van wie sommigen niet geloofden in de verschijningen), dit betekent dat ook hij niet gelooft. Dit is eenvoudig niet waar en Bisschop del Val heeft eens aan Pater Turner bekend, dat dit een dubbelzinnige bewering was.

Van alle bisschoppen, tenminste van dat bisdom, wordt bij hun installatie vereist dat zij publiek hun verbondenheid met hun voorgangers bevestigen. Dit betekent niet dat zij instemmen met alles wat zij deden of zeiden, zoals bewezen is door het feit dat Bisschop del Val een nieuw onderzoek op touw zette in Garabandal, nadat zijn twee onmiddellijke voorgangers, Bisschop Puchol en Cirarda hadden verklaard, dat er geen verschijningen waren. Als "verbondenheid" (communion) betekende "het eens zijn met", waarom zou hij dan de moeite hebben genomen om een nieuw onderzoek in te stellen?

Wij zijn er helemaal niet bezorgd over, dat Garabandal nog steeds aangevallen wordt. Gezien in het licht van al Gods authentieke werken door de geschiedenis van de Kerk heen, is dit een goed teken./ Vert.door mevr. M.Huijg uit Voorschoten

BANNEUX

Uurrooster van de liturgische diensten gedurende het bedevaartseizoen (tot 15 oktober)

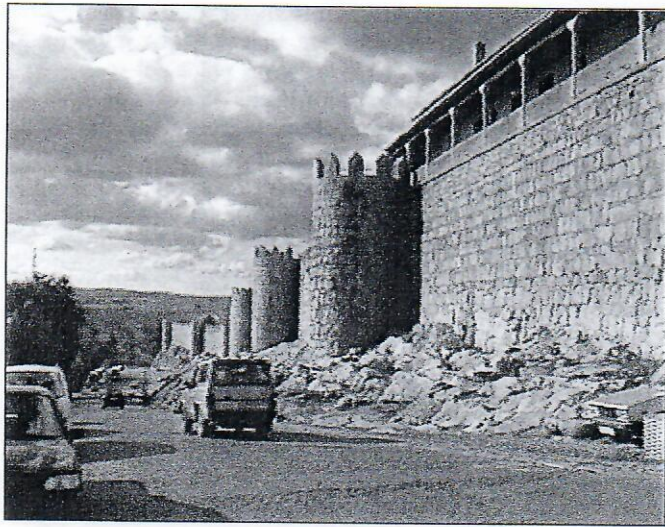
- ⇒ EUCHARISTIEVIERINGEN gedurende de week :
om 11.00 uur.
- ⇒ INTERNATIONALE EUCHARISTIE :
elke zondag om 10.30 uur.
- ⇒ BIECHTGELEGENHEID :
elke dag van 9.30 uur tot 11.00 uur
(kapel van het Heilig Sacrament).
zaterdag en zondag van 15.00 uur tot 16.00 uur
(nabij de kapel Maria-Middelares).
- ⇒ ONTMOETING - GESPREK :
tussen 14.00 uur en 17.00 uur (niet op vrijdag).
Tevens biechtgelegenheid.
- ⇒ ZIEKENTRIDUUM : elke week.
- ⇒ VOOR ALLE NUTTIGE INLICHTINGEN :
HEILIGDOM VAN BANNEUX,
rue de l'Esplanade 57, B - 4141 BANNEUX N.D.
Tel. : 04/360.02.22 - Fax : 04/360.82.39
E-mail : sanctuaire@banneux-nd.be

Voor lezers die in dit Jubileumjaar niet naar Garabandal kunnen gaan bevelen wij van harte Banneux aan. Ruim 20 km van Luik gelegen. Vanaf het Station bus 64 nemen.

¹ Deze brief is bij de Stichting verkrijgbaar.

Avila is een oude ommuurde stad met vele torens. Even buiten de muren vonden wij met behulp van een plattegrond ons oude hotelletje..

Na wat gerust hebben togen we op verkenning uit. Eerst bezochten wij het geboortehuis van de H. Teresia wat

nu een kerk is en wordt beheerd door de paters Karmelieten. Op haar feestdag (15 okt.) was haar beeld rijk versierd met o.a. gladiolen..

's Avonds was er op het plein voor de kerk een processie. Het hele plein was gevuld met levendig druk pratende Spanjaarden. Op een gegeven ogenblik werden de prachtige versierde en verlichte beelden van de Moeder Gods en de H. Teresia naar buiten gedragen. De twee beelden welke op draagbaren stonden gingen ieder een andere kant op. En na de rondgang ontmoetten zij elkaar onder het zingen en bidden op het plein. Wat de betekenis hiervan is, is ons ontgaan.

Na afloop werd er bij het monument van Moeder Teresia welke staat aan de buitenzijde van de grote muur en tussen twee torens een zeer indrukwekkend vuurwerk afgestoken, welke werd ingeluid met Bengaals vuur. De machtige muren en torens vormden een schitterend decor.

Op een creatieve Spaanse wijze werd op een kleurrijke knetterende wijze, ondersteund door grote knallen hulde gebracht aan de "STILTE" en door de geestdriftige duizend koppige menigte aan de "AFZONDERING".

Stilte en afzondering welke zo kenmerkend zijn voor het leven in de Karmel werden zo op een niet alledaagse wijze door hun tegenhangers verheerlijkt. Moeder Teresia zal wel het hare erover gedacht hebben. En het zal mij niet verwonderd hebben als zij bij het zien van het vuurwerk in extase zou geraakt zijn. Want in die vurige pijlen zal ze ongetwijfeld het symbool gezien hebben van grote liefdesakten tot de Heer.

Na afloop gingen we wat drinken en eten en liepen toen naar ons hotelletje terug en gingen naar bed.

NAAR GARABANDAL EN SANTANDER

Het was Zaterdag 16 Oktober. Rond half tien vertrok het vrome viertal met de Peugeot 406 richting Garabandal in Nrd. Spanje, een rit van zo'n kleine vierhonderd kilometer, via Valladolid, Palencia, Reinosa, Cabuerniga, Cosio Garabandal.

We reden door het ruime Spaanse rotsachtige landschap. De wegen in Spanje zijn sinds de toetreding tot de EEG sterk verbeterd. En volgens Adrie is het een heerlijke ontspanning om met dat weinige verkeer door Spanje te rijden.

Onderweg wordt gestopt in het plaatsje Fromista, een voormalige bedevaartplaats aan de Jacobsweg. gelegen midden in hart van de Kastiliaanse hoogvlakte. In een bar gebruiken we wat koffie met een goed belegd broodje met pittige geitenkaas. Het smaakt uitstekend. Dan wordt nog een bid-bezoek gebracht aan de kerk Santa Maria en bewonderen een groot retabel uit de 15de eeuw.

Dan gaat de tocht weer verder, rustig rijdend over de Kastiliaanse hoogvlakte dat zo gemiddeld 800 meter boven de zeespiegel ligt.

Bij het einde van de middag bereiken wij Reinosa, de toegangspoort tot het Cantabrisch gebergte. In de buurt ontspringt de rivier de Ebro. Via de pas van Palomera (1215) rijden we richting Cabuerniga. De klim naar de pas is niet hoog. Vanuit de 800 gelegen hoogvlakte naar 1215 meter is niet veel. Des te meer de afdaling. Een verschil rond 1000 meter. Rijdend op de slecht onderhouden bergweg, slingerend met veel haarspeldbochten. Maar een natuur die steeds mooier wordt met haar bossen en kleine weilanden komen we uiteindelijk in de vallei van Cabuerniga.

We maken nog één stop bij een café. We moeten hard lopen om vanuit de auto droog in het café te komen, want plotseling barst een echte Hollandse hoosbui los.

Dan gaat de tocht verder. Bij Cabuerniga slaan wij links af en gaan dan weer stijgen op de vernieuwde weg richting Carmona. Deze weg van Cabuerniga tot Carmona is helemaal gerenoveerd. De gedeelte welke is verbeterd is ongeveer 11 kilometer lang.

Langs de gehele lengte is er een vang-rails aangebracht. Allemaal voorbereidingen om de eens tienduizenden pelgrims voor het Grote Wonder veilig in Garabandal te laten komen? Nadat wij de pas van Carmona (611mtr) zijn gepasseerd, zien wij na enige kilometers het prachtige bergdorp Carmona in de diepte liggen.

Dan rijden wij weer naar beneden. Na veel bochten genomen te hebben, passeren wij Carmona. Dan is het nog ruim 4 kilometer naar Puente Nansa. Hier is de weg nog niet opgeknapt. Twee auto's kunnen elkaar amper passeren en is zeer ongelijk. Enige dagen later toen wij naar Santander reden, zagen wijs op dit traject landmeters bezig met hun moderne laser-apparatuur. Dus ook dit laatste stuk weg zal worden opgeknapt en verbreed worden. Wanneer dit klaar is dan zal de hele pelgrimsroute vanaf de kust tot Garabandal gerenoveerd zijn.

We rijden door Puente Nansa een klein marktplaatsje. Dan nog een kleine drie kilometer naar Cosio. We zien bij Cosio het bord staan Garabandal 5,3 km. Slaan rechtsaf. We rijden langs het gerestaureerde parochie-kerkje van Cosio, toegewijd aan de Aarstengel Michaël. En zo bewaakt Sint Michaël al sinds eeuwen de toegangspoort naar Garabandal.

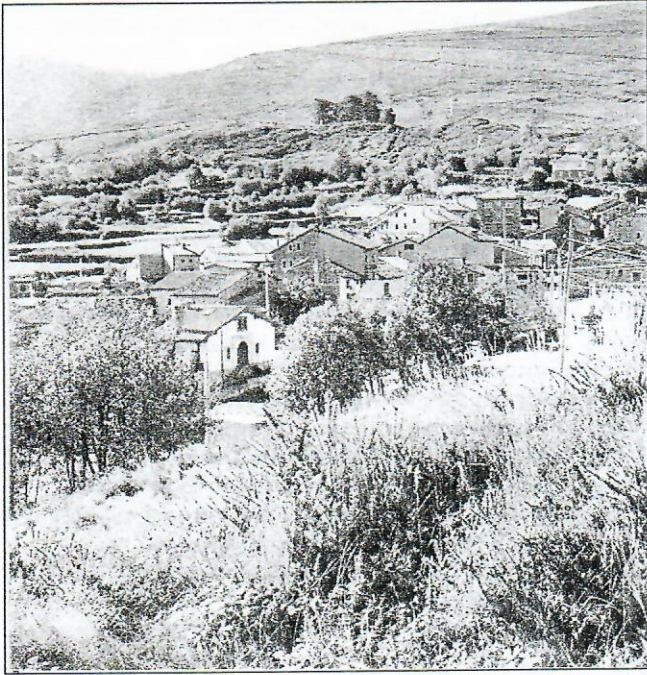
We gaan weer omhoog. Langs de hele verbeterde weg is ook vang-rails aangebracht. Na enige bochten genomen te hebben zien we boven het nog verscholen Garabandal het groepje pijnbomen staan, *het* markeringspunt van Garabandal. Het is nog zo'n zes minuten rijden en komen rond half zeven in Garabandal aan.

Telefonisch hadden wij slaapplekken gereserveerd in Posada S.Miguel. Een pas gebouwd hotelletje, waarvan Miguel, de broer van de zienster Jacinta de eigenaar is.

Cathy, een Engelse verpleegster uit Londen is zijn echtgenote. We hebben mooie slaapkamers met douche, WC. Enz. Dat is wel eens anders geweest, toen Garabandal in de zestiger jaren nog een zeer primitief arm dorpje was. Het was toen één van de armste dorpen van de provincie Santander. Maar het was een hechte dorps- gemeenschap. De mensen hielpen mekaar wanneer de nood aan de man was. Er was geen telefoon. Geen TV.

Door de vele pelgrims en het verkopen van stukjes grond aan vrome Spanjaarden, buitenlanders, grondspeculanten

enz. zijn vele van deze arme boertjes in goede doen geraakt. Er zijn de afgelopen jaren huizen en villa's gebouwd voor gefortuneerde mensen uit Spanje en het buitenland. straatjes werden geasfalteerd. Er kwam telefoon en TV. Nu ziet men ook boven sommige daken schotel-antennes voor satelliet-ontvangst staan.

Garabandal, Oktober 1999

Razendsnel is Garabandal in de moderne high technische tijd getrokken. Maar heeft ook te maken gekregen met de machtige commerciële krachten die bezit hebben genomen van Garabandal. Onmiskenbaar hebben haar bewoners meer welvaart gekregen. Maar de prijs is wel dat de onderlinge verhoudingen helaas verstoord zijn geworden door de strijd om het geld en broodnijd. Dit neemt niet weg dat Garabandal HET dorp van Maria is en blijft. De bovennatuurlijke sfeer is gebleven. Vooral bij de pijnbomen. De STILTE van Garabandal is uniek. Dat moet men zelf ervaren hebben. Het kerkje is HET middelpunt van Garabandal. Hier is de HEER aanwezig in zijn H. Sacrament.

Na de koffers uitgepakt te hebben gingen wij eten in het kleine intieme eetzaaltje van de Posada, wat ook wel betekent pension. Om negen uur was het Rozenkrans bidden in het kerkje. Het was goed gevuld, ook met een bus Amerikaanse pelgrims die op 13 Mei in Fatima waren geweest. We zagen weer de vertrouwde gezichten van de oudjes van Garabandal. Maar er waren weer enige van overleden. Zoals Pepe Diez, de dorpsaannemer die in Sept. 1999 is heengegaan. Pepe was een belangrijke getuige van vele extasen van de meisjes. Hij was ook één van de hoofdgetuigen van het zichtbaar worden van de H. Hostie, welke Conchita ontving van de Aartsengel Michaël op 18 Juli 1962. En zo zullen met het verstrijken der jaren de ene ooggetuige na andere zijn heen gaan.

Zondag 17 Oktober was er een uitvaart van een oud moedertje die haar leven lang in Garabandal had gewoond. Ook zij was een ooggetuige geweest van de honderden extasen van de meisjes en de buitengewone verschijnselen welke zich daarbij voordeden.

Op deze zondag gingen wij bij de pijnbomen bidden. Enige van deze pijnbomen zijn bijna dood. Men heeft met neonverlichting een paar grote kruizen opgericht, wat een rommelige indruk maakt.

Men merkt dat het bisdom van Santander niet de leiding heeft gehad bij de inrichting van deze bedevaartplaats. Zoals de Michaël kapel de Kruisweg en nog enige andere monumenten van devotie. Alles is privé-initiatief geweest. De Michaël-kapel noemde de vorige bisschop van Santander Mgr. Juan Antonio del Val bij verschillende gelegenheden één van die monumenten van ongehoorzaamheid. Deze kapel is in Sept. 1967 gebouwd door Garabandalisten uit Barcelona, buiten de goedkeuring van het Bisdom om. Deze mensen lieten zich leiden door een 'zienster' die op vele kilometers van Garabandal woonde, tijdens haar z.g lijdensvisioenen de opdracht kreeg dat de hemel wilde dat er Michaël kapel gebouwd moest worden in Garabandal. Conchita één van de ziensters heeft altijd gezegd dat pas na het 'Grote Wonder' met goedkeuring van de bisschop een Michaël-kapel komt tussen de pijnbomen. Hierbij zij opgemerkt dat Spanje 'gezegend' is met veel 'valse zieners' en 'ziensters'. En ook sommige van hen komen met hun 'supporters' elke eerste Zondag van de maand naar Garabandal, om daar in extatische toe stand 'hemelse' boodschappen te vernemen. Al deze gedachten kwamen bij mij op toen wij zo naar boven klommen naar de pijnbomen. Het doet je pijn dat zoveel zaken in Garabandal verkeerd gelopen zijn. De ziensters valt in deze niets te verwijten. Moeder Maria had hen steeds op het hart gedrukt dat ze altijd aan

De Michaëlkapel, een monument van ongehoorzaamheid

aan hun ouders, de pastoor en bovenal de bisschop moesten gehoorzamen. En ze hebben daar altijd naar gehandeld. Omdat de hemel weet dat er 'valse' verschijningen zijn, in het verleden, nu en in de toekomst, zal een echte hemelse verschijning van Maria, die Boodschappen komt brengen voor Kerk en wereld in deze tijden van enorme geestelijke verwarring, altijd blijven hameren dat de gehoorzaamheid aan de bisschop voor het visioen gaat. En als een bepaalde bisschop tegen een echte Verschijning is dan zal hemel Zelf corrigerend ingrijpen tegen die bepaalde bisschop. Er valt hier veel over te schrijven maar daar komen wij later nog op terug.

Verders werd op deze prachtige Oktober dag de rozenkrans gebeden bij de pijnbomen, het dorpje verkend, dat langzaam maar zeker veranderd met de bouw van nieuwe huizen pensions en hotels.

We gingen wandelen richting Cosio. Wat een stilte. Even buiten Garabandal zit je weer midden in de grandioze natuur. Wat er ook van zij, de ligging van Garabandal is uniek.

Maandag 18 Okt. 1999 was het precies 38 jaar geleden dat de eerste Boodschap van Garabandal werd gegeven: - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

In Garabandal viel niets te merken dat op deze dag de 1^e Boodschap was gegeven. Het kerkje was wel open en een ieder kon in stilte de Heer in het H. Sacrament aanbidden, maar verders niets.

Op deze dag gingen Adrie en mijn persoon met de auto naar het klooster van de paters Franciscanen, San Toribio bij Potes, ongeveer 30 kilometer van Garabandal. In dit klooster wordt een authentiek stukje hout van kruis van de HEER bewaard. Elke dag kunnen de pelgrims deze kostbare relikwie vereren, welke is gevat in een kostbare relikwiehouder in de vorm van een kruis.

Het klooster ligt tegenover de z.g. Picos de Europa (de pieken van Europa) Het panorama is overweldigend mooi. Spontaan heb ik O.L.Heer bedankt voor aanschouwen van Zijn overweldigende natuur. Tante Ina en Marianne waren in Garabandal gebleven. En brachten de dag door in gebed, verkenning en wandeling. Het weer leende zich er ook naar, want het was prachtig najaarsweer. De volgende dag werd gekozen om naar Santander te gaan.

NAAR SANTANDER

En zo brak dinsdag 19 oktober aan. We hadden besloten om op deze dag naar Santander te gaan. Dit was toch het hoofddoel van reis: *Een persoon te vinden in Santander, die ons wil helpen met de opbouw van de organisatie van het zieken- en pelgrimsvervoer naar Garabandal. Een persoon die vloeiend Spaans en Nederlands spreekt en schrijft.* Waarom Santander. Welnu Santander een stad van zo'n 150.000 inwoners heeft niet alleen mooie stranden, brede boulevards, een mooie kathedraal, musea en een universiteit, maar ook een haven.

Het heeft tevens een veerboot-terminal. Aan deze terminal meert de veerboot af van Brittany-Ferries, welke de verbinding onderhoudt tussen Plymouth in Zuid-Engeland en Santander.

Santander ligt 85 kilometer van Garabandal. Door deze veerboot-terminal kan eventueel in de toekomst voor de dag van het Grote Wonder een gecharterde veerboot uit Holland afmeren met zieke en gezonde pelgrims.

Daarom is het zo belangrijk dat het Pelgrimsvervoer Garabandal een contact-persoon heeft in Santander, die Nederlands en Spaans spreekt en schrijft voor de totstandkoming van het Pelgrimsvervoer per veerboot.

Hoe vindt je zo'n iemand? Tenminste als zo'n persoon in Santander woont. Daar zijn verschillende dingen voor nodig. Ten eerste; **het gebed**. Vragen om leiding van de H. Geest. Ten tweede: **Je verstand gebruiken**. In Holland had ik via de Spaanse ambassade verschillende belangrijke adressen met telefoonnummers gekregen in Santander, waaronder die van het Nederlandse Consulaat, gelegen aan de Paseo de Pereda Nr. 27. Dit leek mij het meest logische adres om via dit consulaat zo'n iemand eventueel te vinden.

Rond negen uur vertrokken wij met z'n drieën, Marianne, Adrie en mijn persoon naar Santander. Tante Ina was in Garabandal achter gebleven. Zij zou deze hele zoek-actie met haar gebed ondersteunen.

Het consulaat

We reden op ons gemak door het prachtige berglandschap, via Cabeçon de la Sal, Torrelavega naar Santander. Na ruim 1½ uur rijden kwamen wij in Santander aan. Eerst gingen wij naar het beroemde strand El Sardinero met zijn blauw-groen gekleurde baai. Gebruikten iets in een restaurantje. Marianne had patat besteld met calameres en su tinta. Ze dacht aan een soort gegrild vlees. Maar het was inktvis in haar.....inkt! Dat was een mooie boete-verrassing! Het werd toch gedeeltelijk geconsumeerd. De rest van de inkt werd bij de rekening geschreven.

Na een uurtje stapten we weer op, en reden richting haven. We kwamen op de drukke Paseo de Pereda, de boulevard welke langs de baai van Santander loopt.

Het Nederlandse consulaat ligt aan deze boulevard. Nu nog een parkeerplaats vinden. Ook in Santander is er een druk autoverkeer. Ook hier problemen om je auto ergens te parkeren. Na een kwartiertje zoeken zag Adrie een vrachtwagen weggrijden van het parkeerterrein van de jachthaven. Hij dacht dat er misschien een plekje was vrijgekomen. En ja hoor, wij zagen een leeg parkeervak. Ook dit probleem was opgelost. De jachthaven ligt in het verlengde van Paseo de Pereda. En na even zoeken kwamen we bij het Nederlandse Consulaat.

Het was kwart over één. Toen aangebeld. Geen gehoor. Nog eens geprobeerd. Geen reactie. Weer geprobeerd.

Nul op rekwist. Ineens kwam ik op gedachte dat de Spanjaarden van één tot drie uur hun siësta houden. Dit is de tijd dat de temperatuur in de zomer op zijn hoogst is. Dan rust iedereen en knapt men een uiltje. En als het herfst en winter is dan kan men even zo goed een dutje doen. We spraken af dat we na drie uur het nog

Waarom doen ze niet open?

eens zouden proberen We wandelden naar de kathedraal om een bezoek te brengen aan het H. Sacrament. Maar de kerk was gesloten. Ook Onze Lieve Heer houdt Zich aan de Spaanse levensregels.

Na drie uur liepen wij weer terug naar het consulaat. Weer aangebeld. Geen reactie. Nog eens gebeld. Geen enkel teken van leven. Hadden ze zich verslapen? Eén groot raadsel. Ineens vroeg Marianne, onze vlijtige en creatieve secretaresse of ik soms een telefoonnummer van het consulaat had. Ik had gelukkig dat nummer op een lijst staan en bij me gestoken. Soms heeft een oude versleten vrijgezel ook nog wel eens zijn heldere ogenblikken. Marianne had haar mobieltje bij zich en belde vanaf hun voordeur het consulaat op. En? Ja hoor, onze Hollandse señorita maakte contact. Ze kreeg een Engels sprekende Spaanse juffrouw aan de lijn die haar mededeelde dat de staf net weer begonnen was en dat ze binnen konden komen. We wachtten tot de deur open zou gaan. Wij maar wachten. Maar de deur ging niet open.

Wat is dat nauw!? Weer op de bel gedrukt, geen reactie. Marianne vroeg mij toen of ik haar wel het goede nummer had gegeven. Had ik haar soms het nummer van het Nederlandse consulaat in Bilbao gegeven. Nou, Willem is niet de intelligentste van de Nederlandse samenleving, maar ook niet de domste.

Ik adviseerde haar het consulaat opnieuw te bellen. Ze kreeg weer dezelfde juffrouw aan de lijn. Marianne vroeg haar waarom er niet werd opengedaan?

De juffrouw vroeg waar ze stonden. Marianne antwoordde dat wij bij de voordeur aan de kant van de boulevard stonde wachten. Toen werd alles duidelijk. De juffrouw vroeg naar boven te kijken, bij het raam van de 1^e verdieping. Wij keken naar boven en zagen haar staan. Ze beduidde met de hand dat de ingang om de hoek van het consulaat was. Het was een hoekpand. In de zijstraat was de ingang. Dat stond nergens aangegeven. De Spanjaarden hebben kennelijk de intelligentie van ons Hollanders wat te hoog ingeschat.

Wij gingen de hoek om en daar was de juiste ingang. We kwamen in een kleine hal. We gingen een trap op naar het consulaat dat op de 1^e verdieping is gelegen.

Wat een wonderlijke gang van zaken. Had ik het telefoonnummer niet meegenomen en had Marianne haar mobieltje niet bij zich, we zouden onverrichter zake naar Garabandal zijn teruggekeerd.

Wij liepen naar het loket en ik drukte op de bel. De Spaanse juffrouw deed open. In het Engels deed ik mijn verhaal met de uitleg waarom wij naar het consulaat waren gekomen. De juffrouw luisterde intensief en vroeg ons even te wachten. Ze ging naar een collega om ruggespraak te plegen. Even later mengde zich een jonge sympathieke Spaanse employé zich in het gesprek. In zuiver Engels raadde hij ons aan contact te zoeken met ene señorita Ana Godderis. Want naar zijn mening was zij de meest geschikte persoon. Volgens hem was zij van Hollandse afkomst en werkte tevens bij de Naviera (rederij) Tonning. Hij was zo vriendelijk haar op te bellen.

Ze was nog niet op haar werkplek. Misschien over een kwartiertje. Na een kwartiertje weer gebeld. En ja hoor, we konden komen. We kregen een plattegrond van Santander mee. Het was een

kwartiertje lopen naar de Rederij op de Calle de la Castilla, nr. 19 2^e verdieping. Ja hoor, wij kwamen bij een groot flatgebouw waar diverse ondernemingen gevestigd zijn. En na enig zoeken kwamen

we bij de goede ingang van de rederij Tonning. We belden aan en er werd snel opengedaan.

Zo maakten wij als bestuur van de Stichting Garabandal Centrum Nederland, Wim Langeveld als Voorzitter, Marianne Windmeijer als Secretaresse en haar broer Adrie als penningmeester kennis met de charmante Ana Godderis.

Wij werden in een kleine vergaderruimte binnengelaten. We gingen aan tafel zitten en zo begon een verrassend gesprek.

Ana vertelde ons in zuiver Nederlands dat zij een Belgische vader en een Spaanse moeder heeft. Ze vond het fijn weer eens Nederlands te spreken. En vertelde dat zij Spaans en Nederlands kan spreken en schrijven.

Ik gaf haar een uitleg over het doel van onze komst en over de Verschijningen en Boodschappen van Garabandal. Dat wij voor de dag van z.g. 'Grote Wonder' met zieke en gezonde pelgrims naar Garabandal willen pelgrimeren met een gecharterde veerboot. Te vertrekken vanuit Europoort-Rotterdam of Hoek van Holland.

We vroegen haar of ze daarbij wil helpen en ook als contact-persoon de Stichting in Santander wil vertegen*

* woordigen, waarop Ana Godderis spontaan haar medewerking beloofde. Nadat wij haar een Spaans boek over de verschijningen van Garabandal hadden overhandigd en ons woordje.....

Ana Godderis in het midden. Links Wim L. Rechts Adry W.

hadden gezegd en enige video-opnamen hadden gemaakt namen wij hartelijk afscheid van elkaar. Wij allen, Ana ook, vonden dat het een bijzondere ontmoeting was geweest. Een ontmoeting welke, zo leek het wel van 'hogerhand' was gearrangeerd.

Mission impossible was geslaagd! Deo Gratias!

We hadden nog wat tijd over en bezochten de kathedraal. Bij het naast gelegen middeleeuws klooster met haar kloostergangen en kloostertuin, zagen wij de bisschop van Santander, Mgr. José Vilaplana y Blasco. Marianne wilde nog even kennismaken met de bisschop. Maar ik vond dat geen goed idee. Misschien door een plotseling opkomende verlegenheid van mij. Maar we zagen ook dat de bisschop haast had. En deze beminlijk uitstralende bisschop kon zich met moeite van de gelovigen losmaken.

TERUG NAAR HOLLAND.

En zo kwamen we 's avonds weer in Garabandal aan. Tante Ina die in Garabandal was gebleven en deze missie met haar gebed had begeleid en gesteund, hoorde vol verbazing ons verhaal aan. En zij zag er ook de 'hand' van de hemel in. En vol dankbaarheid gingen na het nemen van een goed glas wijn naar bed.

We bleven tot Donderdagmiddag in Garabandal. We namen afscheid van onze Spaanse vrienden en kwamen 's avonds bij het vliegveld Barajas van Madrid aan. De volgende dag konden we met veel troubles de auto bij Hertz inleveren. Gingen naar de vertrekhal. Kregen onze instapkaarten. En na ruim 5 uur vertraging kwamen wij weer heelhuids op Schiphol aan. Deze laatste dag was een echte boetedag, welke toch gesloten werd met: *Deo gratias*.

INFORMATIE

★ Pelgrimsvervoer Garabandal in Sassenheim van Wim Langeveld heeft nu ook een eigen Emailadres:
w.langeveld@worldonline.nl

★ Wij blijven deze "Nieuwsbrief" gratis uitgeven, doch onze reserves raken op. Wilt U het ons mogelijk maken de volgende "Nieuwsbrief" uit te geven dan kunt U, Uw gift storten op Rek. 3572.31.678 van St. Garabandal Centrum Nederland in Sassenheim. Hartelijk dank!

PER MARIAM AD JESUM